

Nr 285.

Af herr **Olsson** i Blädinge, *i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om vissa ändringar i 8, 39 och 52 §§ af förordningen den 18 september 1908 angående stämpelafgiften.*

Uti Kungl. Maj:ts proposition nr 95 med förslag till vissa ändringar i kungl. förordningen angående stämpelafgiften föreslås skärpta bestämmelser i fråga om stämpel å afhandling om skogsafverkning, och har jag i anledning däraf, på här nedan anförda skäl, funnit mig föranlåten att, beträffande denna stämpelafgift, göra hemställen om densammas borttagande.

Med undantag af stämpelskatten för affärsväxlar har väl sällan någon skatt varit ägnad att så uppväcka allmänhetens förargelse som just denna stämpelafgift för skogsafverkning.

De skäl, som vore att framdraga emot ifrågavarande stämpelafgift, kunde vara många, men skall jag, då tiden icke medgifver någon vidlyftigare motivering, blott anförä ett par, som dock torde vara till fyllest att klargöra orsaken till oviljan mot densamma.

Jag vågar påstå, åtminstone är så förhållandet i den bygd jag närmast känner, att i de allra flesta fall afverkas en skogspark för att därmed betala en förut åsamkad skuld, ja, mången gång kanske rent af för att gälda själfva den köpeskillning för fastigheten, man nyss fått stämpelbelägga, hvilket i så fall ovedersägligen blir en dubbelbeskattning.

På de små hemmansdelarna i skogsbygderna går det oftast ej att lefva ensamt på det magra jordbruket, utan skogen behöfver tagas i anspråk för att utfylla lefnadskostnaderna, men då det af flera orsaker icke lämpar sig att på dessa småegendomar göra årliga afverkningar, måste de periodvis utföras, hvilket ingalunda utesluter, att det kapital skogen representerar redan förut faktiskt blifvit förbrukadt. Det är således långt ifrån att man

här träffar ett sparadt kapital, såsom antagligen från början varit afsikten, utan oftare så, att det är en skuldbelastad tillgång, som i stället pålægges ökade bördor.

Så kommer härtill ytterligare ett skäl, kanske det mest förargelseväckande i hela denna sak, att icke all skogsafverkning träffas af denna stämpelafgift. De stora gårdarna hafva i regel sina egna sågverk och behöfva alltså ej anlita mellanhänder och således heller icke upprätta afverkningskontrakt, hvilket helt naturligt har till följd, att de gå alldeles fria från stämpelafgift för hela sin afverkning.

Skogen är en produkt af jordens afkastning, som bör vara likaställd med hvarje annan skörd, men ännu hafva vi icke kommit därhän, att ett leveranskontrakt om spannmål, sockerbeter eller andra jordbruksalster ansetts böra stämpelbeläggas, ehuru konsekvensen af den här ifrågavarande stämpelafgiften synes leda dithän, hvilket bäst bevisar dess egen orimlighet.

På de anförda skälen synes det mig således, som denna stämpelafgift aldrig bort införas, och får jag därför vördsamt hemställa,

att Riksdagen ville besluta sådan ändring i kungl. förordningen om stämpelafgiften, att bestämmelserna rörande afhandling, som afser skogsafverkning, må utgå.

Stockholm den 16 april 1912.

P. M. Olsson.
